

Kontrol med, at en tvungen Anmeldepligt opfyldes, næppe kunne gennemføres, og det maa derfor antages, at Forholdet vil blive som hidtil, at Kreaturerne tilkalder Dyr-læge i det Omfang, de selv skønner det rimeligt, og med Gennemførelsen af Lovbestemmelser for en systematisk Kastningsbekæmpelse vil Kreaturerne yderligere være tilskyndet til i egen Interesse at tilkalde Dyr-læge. Endelig kan anføres, at den tvungne Anmeldepligt vil kunne blive forbundet med betydelige Omkostninger for det offentlige, næppe under ca. 300 000 Kr.

Stk. 2. Af samme Aarsag som i *Stk. 1* nævnt maa det nævnte Materiale uskadelig-gøres ved ethvert Tilfælde af Kastning. Bestemmelsen er meget vigtig, idet Smitte-spredning meget ofte er foraarsaget ved saadant Materiales Henliggen paa Græs-marker, paa Møddinger og andre Steder. Hunde og andre Dyr kan medvirke til Smit-tens Spredning.

Stk. 3. Kasterdyr er overordentlig smittefarlige i den første Tid efter Kast-ningen og bør derfor holdes paa Stald, indtil de ikke mere frembyder væsentlig Smitte-fare. Dyr, som frembyder Tegn til at ville kaste, er ligeledes ofte smittefarlige, idet de kan udtømme smittefarligt Flaad inden Kast-ningen. De bør derfor behandles paa samme Maade som Dyr, der allerede har kastet. Naar Afsondring paa Græs kan foretages som anført, bør det dog tillades, at Dyrene forbliver paa Græsgangen, hvad der formentlig kan have væsentlig praktisk Be-tydning i en Del Tilfælde.

Det maa anses for at være af Betydning, at Ejeren af Kasterdyr har Pligt til at under-rette Ejere af Nabobesætninger paa Græs om det forefaldne, saaledes at Naboen kan tage sine eventuelle Forholdsregler, f. Eks. i Form af orienterende diagnostisk Prøve paa et passende Tidspunkt for at undersøge, om hans Besætning skulde være blevet smittet.

Det maa anses for at være nødvendigt at paabyde, at Kasterdyr og Dyr, der viser Tegn til at ville kaste, kun kan fjernes fra Ejendommen direkte til Slagtning i et nær-liggende Slagtehus (Slagteri), idet det med-fører betydelig Risiko for Smittespredning at lade Dyrene transportere til Kvægtorve, Samlestalde o. lign.

Stk. 4. Paa Grund af den væsentlige Fare for Udbredelse af Smitte, som findes ved den Omsætning, som passerer Handels-stalde o. lign., maa det forlanges, dels at Kastningstilfælde undersøges ved en Dyr-læge, saaledes at vedkommende Kreatur-handler i givet Fald kan give bestemt

Underretning om Smittens Tilstedeværelse i Besætningen ved Salg af Kreaturer, dels at der til Indskrænkning af Smittefare fore-tages bedst mulig Afsondring af Kasterdyr fra de øvrige Dyr og Desinfektion af Stalden.

Stk. 5. Denne Bestemmelse er vigtig, idet Transport af smittefarlige Dyr let giver Anledning til Smittespredning, naar for-nøden Forsigtighed ikke udvises.

Til § 4.

Medens § 3 beskæftiger sig med, hvad der vil være at foretage vedrørende det enkelte Kasterdyr, indeholder denne Para-graf de almindelige Bestemmelser, som skal gælde vedrørende samtlige Dyr i Besæt-ninger, i hvilke Kastning optræder.

Stk. 1. Disse Bestemmelser svarer til Reglerne i Tuberkuloseloven, § 1, *Stk. 6.* Ifølge Sagens Natur bør disse Bestem-melser, som ogsaa en Række andre, stemme overens med de ved Kvægtuberkulosens Be-kæmpelse fastsatte.

Stk. 2. For at komme bort fra det for-an omtalte usikre Grundlag i den nugældende Lov, hvorefter Pligten til Underretning kun foreligger, naar det maa formodes, at Kastningstilfælde har været af smitsom Art, og hvorefter denne Pligt er begrænset til et Aar efter sidste Kastningstilfælde, foreslaas nu, at Oplysningspligten gøres ubetinget og uden Tidsbegrænsning. Der er Grund til at antage, at Bestemmelsen i denne Form vil medvirke væsentlig til, at Kreaturerne mere end hidtil vil sørge for at holde Kontrol med deres Besætnings Sund-hedstilstand. Naar det drejer sig om Kast-ning i Handelsstalde, bør den foreskrevne Underretning gives skriftlig.

Stk. 3. Det tilsvarende Forbud i den nugældende Lov omfatter, at Tyre, Køer eller Kvier til Levebrug ikke maa fremstilles til Salg ved Auktion over sammenbragte Dyr. Det foreslaas, at Forbudet udvides til ogsaa at omfatte Markeder for Levekveg og Bortsalg af sammenbragte Dyr, idet der er Grund til at antage, at den ved *Stk. 2* fastsatte Forpligtelse til at give Underret-ning let forflygtiges under Markedshandel og Bortsalg. Der kan heller ikke ses bort fra Smitterisikoene ved, at der tilføres Dyr fra Besætninger, hvori Kastning forekom-mer.

Stk. 4. Bestemmelsen svarer til den nugældende. Anvendelse af kunstig Sæd-overføring aabner utvivlsomt en værdifuld Udvej til at undgaa Smittefaren ved Bedæk-ningssamkvem.

Stk. 5. Bestemmelsen maa anses for meget betydningsfuld til Beskyttelse af de